

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιλαρίωνας έδωσε διαλέξεις στην Θεολογική Ακαδημία της Αγίας Πετρούπολης

[gallery order="DESC"]

Στις 13 Οκτωβρίου του 2009 στην Θεολογική Ακαδημία και στο Θεολογικό Σεμινάριο της Αγίας Πετρούπολης έδωσε διαλέξεις ο Πρόεδρος του Τμήματος των Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων Αρχιεπίσκοπος Ιλαρίωνας ο οποίος είναι και Πρύτανης του Πανεκκλησιαστικού Τμήματος των Μεταπτυχιακών και Διδακτωρικών Σπουδών των Αγίων Ισαποστόλων Κυρίλλου και Μεθοδίου.

Στην αρχή της συνάντησης η οποία πραγματοποιήθηκε στην Αίθουσα Συνελεύσεων της Ακαδημίας ο Πρύτανης των Θεολογικών Σχολών της Αγίας Πετρούπολης Επίσκοπος Γκάτσινας Αμβρόσιος καλωσόρισε τον υψηλό επισκέπτη.

Η πρώτη διάλεξη του Αρχιεπισκόπου Ιλαρίωνα ήταν αφιερωμένη στο νόημα της ιερατικής διακονίας και στη σπουδαιότητα της προηγούμενης πνευματικής και διανοητικής προετοιμασίας. «Η ιερατική κλίση συνίσταται πρωτίστως στην αγάπη προς το Ιερό και προς την θεία λατρεία. Εάν κάποιος δεν έχει αυτή την αγάπη, δεν τον προσελκύει το Ιερό ενώ η ακολουθία για αυτόν είναι πολύωρη και βαρετή, αυτό σημαίνει ότι δεν έχει κλίση», ανέφερε συγκεκριμένα ο Αρχιεπίσκοπος Ιλαρίωνας.

Ακόμα τόνισε, ότι το επίκεντρο της ιερατικής διακονίας είναι ακριβώς η τέλεση της Θείας Λειτουργίας: «Όλες οι υπόλοιπες λειτουργίες του ιερέα, οι οποίες σήμερα είναι πολύμορφες, όπως το κήρυγμα του Θείου Λόγου, το ιεραποστολικό έργο, χωρίς ακόμα να κάνουμε αναφορά στην τέλεση των Μυστηρίων, στην επίσκεψη των ασθενών, στην πνευματική πατρότητα, - όλα αυτά έχουν ως αφετηρία τους την τέλεση της Θείας Λειτουργίας. Αυτή είναι εκείνος ο πνευματικός άξονας γύρω από τον οποίο πρέπει να οικοδομείται η ζωή ενός ιερέα».

Σύμφωνα με την πεποίθηση του Αρχιεπισκόπου Ιλαρίωνα, ένα είδος βαρόμετρου για να γνωρίσει κανείς εάν έχει κλίση στην ιεροσύνη, αποτελεί η στάση του απέναντι στη Θεία Λειτουργία, και αυτή η στάση του εκδηλώνεται μάλιστα όταν ακόμα είναι λαϊκός.

Αναφερόμενος στο διάστημα των σπουδών των υποψήφιων κληρικών στις θεολογικές σχολές, ο κ. Ιλαρίωνας τόνισε τη μεγάλη σημασία της εκ του πρωτοτύπου ανεξάρτητης έρευνας των πηγών από φοιτητές, της αναγνώσεως των αγιοπατερικών έργων χωρίς να περιοριστούν με όσα μπορούν να αντλούν από τα σχετικά εγχειρίδια. Αυτό αφορά όχι μόνο τη διανοητική αλλά και την πνευματική ζωή του ανθρώπου, συνέχισε ο Αρχιεπίσκοπος Ιλαρίωνας, τονίζοντας ότι η πνευματική πρόοδος δεν γίνεται μόνο με την παθητική αποδοχή των μηνυμάτων που έρχονται από τον έξω κόσμο.

Κατά την δεύτερη του διάλεξη ο Αρχιεπίσκοπος Ιλαρίωνας αναφέρθηκε στη δράση του Τμήματος των Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων και στους σημερινούς στόχους της Ρωσικής Ορθόδοξης Εκκλησίας στον τομέα της εξωτερικής της δραστηριότητας.

Αναφερόμενος στη εποχή της ιδρύσεως του Τμήματος τόνισε συγκεκριμένα: «Το Τμήμα των Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Υποθέσεων συστάθηκε το 1946 μετά τον Πόλεμο όταν η Εκκλησία άρχισε να βγει από τους σκληρούς διωγμούς και από την απομόνωση της. Εκείνα τα χρόνια ανασυγκροτούνταν οι θεολογικές σχολές, άνοιγαν τα μοναστήρια που ήταν κλειστά. Ήταν μια περίοδος κατά κάποιον τρόπο της αναγεννήσεως της εκκλησιαστικής ζωής παρόλο που η αναγέννηση αυτή έλαβε πάρα πολύ περιορισμένες διαστάσεις και μάλιστα κάτω από το σκληρό έλεγχο από το κράτος. Μια από τις πτυχές εκείνης της εκκλησιαστικής αναγέννησης ήταν η διεύρυνση, ουσιαστικά δε η μετά τη μακρά διακοπή ανανέωση της διεθνούς δραστηριότητας της Εκκλησίας. Επομένως η Εκκλησία εκπροσωπήθηκε στο διεθνές πεδίο τόσο δια της συμμετοχής της στην οικουμενική κίνηση και στις διαχριστιανικές σχέσεις, τόσο και δια της συμμετοχής της σε διάφορες ειρηνευτικές πρωτοβουλίες. Για την Εκκλησία μας αυτό ήταν απαραίτητο για πάρα πολλούς λόγους και πρωτίστως διότι με αυτή την συμμετοχή της παραχωρήθηκε η δυνατότητα να εκπροσωπείται στο διεθνή χώρο που κατά κάποιο τρόπο την προστάτευε από τους διωγμούς μέσα στη χώρα».

Ο Αρχιεπίσκοπος Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας αναφέρθηκε στις μορφές των αρχιερέων οι οποίοι σε διάφορες εποχές διατέλεσαν Πρόεδροι του Τμήματος με ιδιαίτερη έμφαση στη δραστηριότητα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Νικόδημου (Ρότωφ), υπενθυμίζοντας τα λόγια του Αγιωτάτου Πατριάρχου Κυρίλλου ότι εκείνα τα δύσκολα χρόνια ο μακαριστός Μητροπολίτης υπερασπιζόταν το δικαίωμα να μένεις πιστός και εκκλησιαστικός άνθρωπος και ταυτόχρονα να είσαι πλήρες μέλος της κοινωνίας.

Επίσης ο Σεβασμιώτατος Ιεράρχης αναφέρθηκε στους κόπους του προκατόχου του στην προεδρία του Τμήματος και τώρα του Αγιωτάτου Πατριάρχη Μόσχας και πασών των Ρωσιών κ. Κυρίλλου, στα χρόνια του οποίου το Τμήμα των Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων ασχολήθηκε όχι μόνο με τη εξωτερική πολιτική δραστηριότητα αλλά ασκούσε διάφορες λειτουργίες σχετικά με τις σχέσεις Εκκλησία-Κράτος εντός Ρωσίας και στο μετασοβιετικό χώρο. Επίσης προέβη σε ανάλυση των διάφορων πτυχών της δράσεως του Τμήματος κάτω από τις σημερινές συνθήκες.

Στη συνάντηση αυτή στη Θεολογική Ακαδημία της Αγίας Πετρούπολης συμμετείχαν καθηγητές και φοιτητές των θεολογικών σχολών. Μετά από κάθε διάλεξη ο Σεβασμιώτατος Ιεράρχης απάντησε στις πολλές ερωτήσεις.

Στο τέλος της συναντήσεως τον Αρχιεπίσκοπο Ιλαρίωνα ευχαρίστησαν ο Ομότιμος καθηγητής των θεολογικών σχολών της Αγίας Πετρούπολης πρωθιερέας Βασίλειος Στοϊκωφ και ο βοηθός του αντιπρύτανη επί της επιστημονικής και θεολογικής εργασίας και αρχισυντάκτης του περιοδικού «Νιέφσκυ μπογκοσλόφ» (ο Θεολόγος του Νιέβα) Α.Α. Γκοροζάνκιν.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/58407/>